

سخن سردبیر

زنان روستایی همواره و بدون هرگونه داعیه و ادعا نقشی برجسته و گاه بی‌بدیل در زندگی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی روستاهای داشته‌اند و این نقش‌آفرینی باعث شده است همواره یکی از ارکان نظریه‌پردازی‌ها و اقدامات اجرایی در زمینه توسعه روستایی و ترویج کشاورزی باشند.

دختران و بانوان روستایی همواره در بخش تولید در روستاهای امور مختلف کشاورزی مشارکت داشته‌اند و در برخی زمینه‌ها مانند تبدیل و فرآوری محصولات کشاورزی نقشی منحصر‌بفرد ایفا کرده‌اند. به گفته وزیر محترم جهاد کشاورزی «زنان روستایی رکن و ستون کشاورزی خانوادگی هستند» و باید توجه داشت که هنوز هم برغم تغییرات فراوان در نظام بهره‌برداری در بخش کشاورزی، کشاورزی خانوادگی در کشور ما و در دنیا نقش عمده‌ای در تأمین امنیت غذایی دارد. سازمان ملل متحد سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۸ را «دهه کشاورزی خانوادگی» نامیده است. تولید صنایع دستی بومی و سنتی از دیگر فعالیت‌هایی است که باعث می‌شود زنان روستایی را به عنوان حافظان میراث فرهنگی کهن روستایی و بخشی از میراث فرهنگی ملی بشناسیم. نقش سنتی ایشان همچنین با توجه به پژوهش دام‌ها و گیاهان بومی و یا جمع‌آوری برخی گونه‌های دارویی در حفظ منابع طبیعی و محیط زیست و به خصوص میراث ژئوگرافیکی و تنوع زیستی در بخش کشاورزی و روستایی نقشی کم‌نظیر است.

از سوی دیگر نقش بی‌بدیل زنان روستایی در تغذیه خانوار چه به عنوان تولید کننده برخی محصولات غذایی مانند فرآورده‌های لبنی و چه در تهیه و آماده‌سازی غذا باعث می‌شود؛ ایشان نقش مؤثری در سلامت و امنیت غذایی در سطح خانوارهای روستایی و جامعه روستایی داشته باشند. بر اساس اصول ترویج کشاورزی و به عنوان یکی از بدیهیات زندگی بشر «خانه اولین مدرسه انسان‌هاست» و مادران روستایی تنها در سلامت جسم کودکان خود مؤثر نیستند بلکه پژوهش‌دهندگان روان و شخصیت «کشاورزان آینده» هستند به دیگر سخن صرف نظر از جایگاه برجسته دختران و بانوان روستایی در توسعه روستایی و کشاورزی؛ برای «معراج» کشاورزان آینده باید برای مادران آنان برنامه داشت. در این شماره با یکی از بانوان روستایی پر تلاش کشورمان مصاحبه‌ای انجام گرفته است تا گوش‌های از نقش‌آفرینی این عزیزان به تصویر کشیده شود. همواره در ادبیات ترویج کشاورزی فقدان یا کمبود مروجان زن یکی از دلایل عدم توفیق ترویج کشاورزی در خدمت‌رسانی مؤثر و عادلانه به زنان روستایی عنوان شده است. امید است با حضور قابل توجه مروجان زن، این نقیصه تا حد زیادی مرتفع شده باشد؛ مروجانی که با تلاش و کوشش توائیسته‌اند در خدمت‌رسانی به جامعه روستایی بدرخشنده‌اند. جای خوب‌بختی است که مروج نمونه ملی در سال ۱۳۹۸ از بین مروجان زن انتخاب شده است و به همین مناسبت در این شماره گفتگویی با ایشان انجام گرفته است.

